

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Beata Janiszewska

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z wniosku Z. E.
z udziałem Powiatu K. - Powiatowego Urzędu Pracy w K.
o wznowienie postępowania z wniosku wierzyciela Powiatu K. - Powiatowego
Urzędu Pracy w K.
o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu,
oraz skargi Z. E.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 września 2015 r.,
o nadaniu klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 czerwca 2022 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Rejonowego w K.
z dnia 12 listopada 2021 r., sygn. akt I Co [...],

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy w K. utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego z 24 września 2021 r. (pkt 1); odrzucił jako niedopuszczalny wniosek Z. E. o wznowienie postępowania z wniosku wierzyciela Powiatu K.–Powiatowego Urzędu Pracy w K. o nadanie klauzuli wykonalności

aktowi notarialnemu, prowadzonego przed Sądem Rejonowym w K. (pkt 2); odrzucił jako niedopuszczalną skargę Z. E. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w K. z 30 września 2015 r. wydanego w wymienionej sprawie (pkt 3).

Wnioskodawca zaskarżył osobiście postanowienie Sądu Rejonowego zażaleniem do Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Uwzględniając powyższe, należy stwierdzić, że rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1 i 2 zaskarżonego orzeczenia nie należą do materii, która mogłaby podlegać kontroli Sądu Najwyższego. Zażalenie było w tej części oczywiście niedopuszczalne.

Niezależnie od powyższego zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne również w odniesieniu do punktu 3 zaskarżonego postanowienia. Skarżący nie złożył wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wymienionej części postanowienia, co było warunkiem wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego (art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.; zob. post. SN z 9 listopada 2021 r., II CZ 42/21). Ponadto zażalenie zostało wniesione przez wnioskodawcę osobiście, mimo obowiązkowego zastępstwa w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.; zob. post. SN z 26 stycznia 2022 r., III CZ 40/22).

Dodatkowo należy dostrzec, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje od postanowień wydawanych w postępowaniu klauzulowym, do której to kategorii należy kwestionowane przez skarżącego postanowienie Sądu Rejonowego (zob. postanowienia SN: z 10 grudnia 2010 r., II CNP 76/10; z 24 kwietnia 2013 r., III CNP 13/13; uchwałę

SN z 26 lutego 2021 r., III CZP 22/20, OSNC 2021, nr 9, poz. 58). Złożona przez wnioskodawcę skarga była w związku z tym *a limine* niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c., który na podstawie art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym toczącym się przed Sądem Najwyższym, Sąd Najwyższy m.in. odrzuci zażalenie, którego braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalne. Obie ze wskazanych podstaw odrzucenia zażalenia mogą zachodzić niezależnie od siebie. Nieusuwalne wady zażalenia do Sądu Najwyższego, na które wskazano powyżej, stanowiły inne przyczyny niedopuszczalności tego środka zaskarżenia, powodujące konieczność jego odrzucenia. Z tych względów Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do zwrotu zażalenia Sądowi drugiej instancji w celu usunięcia dostrzeżonych braków formalnych, skoro niezależnie od ich ewentualnego uzupełnienia przez skarżącego, zażalenie i tak podlegałoby odrzuceniu jako niedopuszczalne (zob. postanowienia SN: z 12 lipca 2005 r., I CZ 33/05; z 22 września 2020 r., II CZ 38/20; z 17 grudnia 2020 r., II CZ 53/20).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[as]